

Πρὸς τοὺς ἀδελφεοὺς καὶ φίλους
ἀπὸ τοῦ Μιχαὴλ Γεωργίου - ὡς -

ὁ φίλος καὶ ἀδελφός

Στ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΚΑΝΑΡΗ

ΩΔΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗ

Γραμμένη τὸν Σεπτέμβριον 1877,
καὶ τώρα κατὰ πρῶτον δημοσιευμένη.

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ

1881.

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΚΑΝΑΡΗ

ΩΔΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗ

Γραμμένη τὸν Σεπτέμβριον 1877,
καὶ τώρα κατὰ πρῶτον δημοσιευμένη.

[Handwritten signature]

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ

1881.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

A1.52 Φ20.0004

6

Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὁ θάνατος τοῦ Κανάρη
ἐστάθηκε πρόδρομος ἐθνικῶν συμφορῶν· ὥ-
στε δὲν ἠμποροῦσε πλέον ἡ καρδιά μου νὰ
ψάλλῃ μαζὶ σὰς τὰ θαύματα περασμένης
ἐποχῆς, ἀλλ' εἶχε ἀνάγκη μᾶλλον νὰ κλαύσῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν ἀθλιότητά μας καὶ νὰ παρακαλῇ καθη-
μερινῶς τὸν Ὑψιστον νὰ προστατεύσῃ τὴν
Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ δημο-
σιεύσω τότε τὸ ἄσμα μου, ἀλλ' ἐθρήνησα
εἰς τὸ 1878 τὰ παθήματα τοῦ «Ραγιᾶ».

Τώρα, ποῦ εἴμεθα ἴσως εἰς τὴν παραμο-
νὴν λαμπροτέρου μέλλοντος, διότι ἀγρυπνῇ
τέλος ἡ Ἑλλὰς, εἶναι ὅλη ἡ δὴ διὰ
ν' ἀποδείξῃ σεβαστὰ τὰ δικαιώματά της,
καὶ ἡμποροῦμε τέλος πάντων νὰ πιστεύσωμεν
εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἄλλης μερίδος
τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, δημοσιεύω τὴν ᾠδὴν
μου εὐχαρίστως, καὶ με θάρρος τὴν ἀφι-
ρόνω

Εἰς τὴν ἑθνικὴν σὰς φιλοτιμίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗΣ.

Κέρκυρα, τὸν Μάρτιον 1881.

Εἰς τὸν θάνατον

τοῦ

ΚΑΝΑΡΗ,

ΩΔΗ.

Ἐνῶ στερηαῖς καὶ πέλαγα
Μὲ πόνο ἀντιβοοῦνε
«Ὁ Μέγας Ναύτης ἔπεθανε»
Κ' εἰς εὐγενῇ χορῷ
Χίλιαις φωναῖς μελίθρογγαις
Μακρόθε τὸν ὕμνουνε,
Ἄς ἐνωθῇ ἡς τὸν ἦχα τους
Ἐν' ἄσμα ἑλληνικόν.

Μισὸς αἰῶνας ἔπερσε
Τρομακτικὰ βαιμένους
Ἐς τὸ αἷμα καὶ ἡς τὰ δάκρυα,
Γεμάτος συμφοραῖς
Κι' ὁ κόσμος, εἰς τὰ θαύματα
Τοῦ Ναύτη ἔαρνισμένος,
Τὰ ματαβλέπει ὁλόσκιτα,
Ὡς νάγιναν ἐχθές.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Όταν με μιάς εξέσχισε
 Η Έλλάς τὰ σάβανά της
 Κι' όλόρθη από τὸ μνήμα της
 Ἐθάμπωσε τὴν γῆ,
 Καὶ τὰ δεσμά τους ἔσπασαν
 Τ' ἀθάνατα παιδιά της,
 Ποῦ ἐκδίκησι ὠρκισθήκανε
 Ἐς τὸ τρομερὸ σπαθί,

Τὰ ἔθνη, ποῦ ἔς τὰ πάθη της
 Τὴν εἶχανε συγκλᾶψη,
 Τὸ θαῦμα δὲν ἐνόησαν
 Κ' ἐπίστευαν τυφλὰ
 Ποῦ ἡ βαρβαρότης ἐμελλε
 Βαθύτερα νὰ θάψη
 Τοῦ ἀνασκαμμένου πτώματος
 Τὰ μέλη τὰ σπέρτα.

Ἀλλ' ὅταν ἐβροντήσανε
 Τὰ πέλαγα ἔς τὰ βάθη
 Κ' αἱ φλόγαις ἀνεβήκανε
 Ὑψηλὰ ἔς τὸν οὐρανό,
 Ὁ κόσμος, ποῦ ἐταράχθηκε,
 Ἀμίλητος ἐστάθη
 Νὰ νοιώσῃ τ' ἀνεξήγητο
 Μυστήριο φεβερὰ.

Κ' εἰς μίᾱ βαρκοῦλ' ἀδύνατη καμᾶ
 Μὲς τὴν φωτιά ὠρῶντας
 Τὸν ἀθλητὴ, ποῦ ἔσφιγγε
 Τοῦ ὀλέθρου τὸ δαυλί,
 Βοήν ὁ κόσμος ἔβγαλε,
 Τὴν ἄβυσσο βρωτώντας
 — Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ ἡμίθεος
 Ποῦ τὰ στοιχεῖα κρατεῖ;

Μὲς τ' ἀναμμένα κύματα
 Τὸν εἶδε νὰ περάσῃ,
 Νὰ πετάχθῃ ὅσιν ἄγγελος
 Ἐς τὰ ἐλόχαρά Ψαρά,
 Καὶ ὅσιν παιδάκι κλαίγοντας
 Ἐς τὴν Ἐκκλησιὰ νὰ φθάσῃ,
 Κ' ἐκεῖ τ' ὠραῖο στεφάνι τοῦ
 Ν' ἀρήσῃ προσφορά.

Ἄξιο ἔς ἐμᾶς παράδειγμα
 Ἀγνῆς ταπεινότητος,
 Νὰ κλίνη ὁ μεγαλόδοξος
 Σεμνὰ τὴν κεφαλὴν
 Γὰ νὰ προσφέρῃ ἀσύγκριτον
 Σημεῖον εὐγνωμοσύνης
 Ἐς τὸν Ἕνα, ποῦ τὴν οὐρανὸν
 Χαρίζει κι' ἀφαιρεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἄμα τὸν πρῶτον ὕμνον του
Εἶχαν αἱ μούσαις ψάλλῃ
Καὶ τ' ὄνομά του ἐγέμισε
Κάθε γωνίαν τῆς γῆς,
Τοὺς κεραυνούς του ῥίχνοντας
Καὶ νικηφόρος πάλι,
Τὴν φήμη του ἀθανάτιζε
Ὁ νέος πυρπολητής.

Ἀπλὸς πολίτης ἔπειτα,
Φιλέρημος ἐζοῦσε·
Κι' ὁ ξένος, μὲ συγκίνησι,
Πατῶντας τὸ ἱερὸ
Τοῦ Παρθενῶνος ἔδαρος,
Τὸν Ἥρωα ἔζητοῦσε,
Γιὰ ν' ἀσπαθῇ τὸ χέρι του
Κι' ἀκούσῃ τὸν παλμό.

Ἦν τὴν ἀρετὴν ἡ δόξα του
Περὶ φάνα, ἐνωμένη,
Τὸν φθόγον δὲν ἀπάντησε,
Δὲν ἔπλασεν ἐχθρούς·
Πάντα σεμνὴ καὶ ἀθάμπτῃ
Πετάει ἔς τὴν οἰκουμένην,
Ἐλευθεριᾶς αἰσθήματα
Νὰ σπείρῃ ἔς τοὺς λαούς.

Τὰ δοξασμένα λείψανα
Τοῦ ὑπερανθρώπου Ἀγῶνος
Ἐνα πρὸς ἓνα ἐθρήνησε
Ἡ σπαραγμένη Ἑλλάς·
Μόνος Αὐτὸς τῆς ἔμενε
Παρηγοριά, καὶ μόνος
Μεγάλος ἀντιπρόσωπος
Μεγάλης γενεᾶς.

Εἰς τὸ σεβάσιμο μέτωπο
Ἐλάμπριζεν ἡ ἀκτίδα,
Ποῦ χύν' εἰς κάποια πλάσματα
Ἡ λάμψι τοῦ Θεοῦ.
Αὐτὴ καὶ μόν' ἠμπόρεσε
Τὴν λατρευμένη Ἑλπίδα
Νὰ διατηρήσῃ ἀσάλευτη
Ἦν τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ.

Ἄμα βαρὺς ἀκούσθηκε
Τοῦ πυροβόλου ὁ κρότος,
Π' ἀκόμα ἔς τὴν ὑπόδουλην
Ἀνατολὴ βροντᾷ,
Ἦν Αὐτὸν ἡ Ἑλλάς εὐχέθηκε
Νὰ κυβερνήσῃ πρῶτος,
Καὶ σῶσῃ τὰ πολύζηλα
Συμφέροντα ἐθνικά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ κόσμος ἐχσιρέτησε
Τὸ ἱστορικὸ χειμῆλιο,
Ποῦ φοβερὴν ἐσήκωσε
Τὴν ἄσπρη κεφαλὴ,
Εἰς τὴν Ἑλλάδα δείχνοντας
Γιὰ μία στιγμὴ τὸν ἥλιο
Τῶν ἔθνικῶν ἐλπίδων της,
Ποῦχε κι' αὐτὸς κρυφθῇ!

Μὲ πίστιν ὁ ἀνεκτίμητος
Θαρρῶντας εἰς τὸ μέλλον,
Εἶδε σιμὰ τὴν ἔνωσιν
Τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ.
Τώρα, γιὰ ποιό μας ἔγκλημα
Ἐς τὸν κόσμον τῶν ἀγγέλων
Μᾶς τὸν ἐπῆρεν ἔξαφνα
Τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ;

τὸν Σεπτέμβριον 1877.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

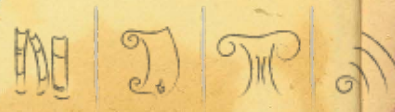
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

— 16 —
Οι αὐτοὶ ἱεροῦ
Ἐκ βασιλῆος βασιλῆος
Ἡδὺν ἡδὺν ἡδὺν
Τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Ὡς τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Πᾶσι τοῖς αὐτοῖς

Οἱ αὐτοὶ ἱεροῦ
Ὁμοῦντες ἐν τῷ αὐτῷ
Ὡς τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Τότε, πρὸς τὸν αὐτὸν
Ὡς τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Ὡς τὸν αὐτὸν αὐτὸν
Τὸν αὐτὸν αὐτὸν

Ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὸ παρὸν (τιμώμενον 1 Δραχμὴν) εὐρίσκεται εἰς
Κέρκυραν, εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» Ἀντωνίου
Π. Βενετσανοπούλου, κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἁ-
γίος Γεώργιος», ὅπου εὐρίσκονται καὶ τὰ ἐπόμενα
τοῦ αὐτοῦ Ποιητοῦ ἔργα.

ΑΥΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ—Σάτυρα πολι-
τική — Ἀθήναι, 1874.

Ο ΔΙΑΚΟΝΑΡΗΣ—Ἐκδοσις νεωτάτη—Κέρκυρα,
1878.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ — Ὠδὴ —
Κέρκυρα, 1878.

IL RAJA' — Nuova Edizione corretta—1878.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΧΑΡΟΣ — Ἐλεγεῖον — 1878.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πα-
λιγγενεσίαν — 1879.

ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ — 1879.

IN MORTE DI COST. G. ZANNINI—Elegia, 1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ